การศึกษาอัตราการรอดชีวิตในผู้ป่วยเบต้าธาลัสซีเมียเมเจอร์ ลินดา เอื้อไพบูลย์

ได้ทำการศึกษาข้อนหลังดูอัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วยโรคโลหิตจางเบต้าชาลัสซีเมีย เมเจอร์ในภาควิชากุมาร เวชศาสตร์โรงพยาบาลศิริราช เป็นผู้ป่วยที่เกิดระหว่าง 1 มกราคม 2522 ถึง 31 ชันวาคม 2541 จำนวน 201 ราย ข้อมูลต่างๆ ได้จากแฟ้มประวัติผู้ป่วยร่วมกับคำตอบจากแบบสอบถามที่ ส่งถึงผู้ป่วย ผู้ป่วยที่ทำการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ได้รับการรักษาโดยการให้เลือดอย่างสม่ำเสมอจนหายซีด 108 ราย และกลุ่มที่ได้รับการรักษาโดยการให้เลือดอย่างสม่ำเสมอจนหายซีด 108 ราย และกลุ่มที่ได้รับการรักษาโดยการให้เลือดจำนวนน้อยเฉพาะเมื่อมีอาการจากภาวะ ซีด 89 ราย พบว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับเลือดอย่างสม่ำเสมอจนซีด มีอัตราการรอดชีวิตจนถึงเวลาที่ทำการศึกษา 89.8% เทียบกับ 51.7% ของกลุ่มที่ได้รับเลือดจำนวนน้อยเฉพาะเมื่อมีอาการจากภาวะซีดผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยการปลูกถ่ายไขกระดูกหายเป็นปกติ 14 จาก 17 ราย (82.3%)

สาเหตุการตายของผู้ป่วยส่วนใหญ่คือ ภาวะหัวใจล้มเหลว รองลงมาคือภาวะติดเชื้อ มีผู้ป่วยเพียงรายเดียว จากกลุ่มที่ได้รับเลือดอย่างสม่ำเสมอจนหายซีดที่เสียชีวิตในวัยรุ่นด้วยภาวะเหล็กเกินและอวัยวะล้มเหลว ผู้ป่วยที่เหลือ ทั้งหมดเป็นกลุ่มที่ได้รับเลือดจำนวนน้อยและเสียชีวิตก่อนอายุ 10 ปี

สรุปได้ว่า อัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วยเบต้าธาลัสซีเมียเมเจอร์ขึ้นอยู่กับชนิดของธาลัสซีเมีย ซึ่งเป็น ตัวกำหนดความรุนแรงของโรคและปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญคือ วิธีการรักษา และภาวะ แทรกซ้อนที่เกิดจากตัวโรค และการรักษา

อัตราการรอดชีวิตในผู้ป่วยธาลัสซีเมียจะสูงกว่าเดิมหากได้รับการตรวจวินิจฉัยและเริ่มรักษาอย่างถูกต้องแต่ เนิ่นๆ ด้วยการให้เลือดอย่างสม่ำเสมอจนหายซีด การให้ยาขับเหล็ก และการปลูกถ่ายไขกระดูก โดยอาศัยวิธีการ ใหม่ๆในการรักษา และความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้นของผู้ป่วยและครอบครัว ผลการรักษาน่าจะดีขึ้นเป็นลำดับเช่นกัน

Survival rate of patients with beta thalassmia major

Linda Aurpibul

The survival rate of patient with beta-thalassemia major in the Department of Pediatrics, Siriraj Hospital, Bangkok was evaluated. Two hundred and one pediatric cases who were born between 1 January 1970 and 31 December 1998 were enrolled in this study. The data was obtained from the patient's records together with the informations taken back from the sent out questionnaires. The patients can be divided into 2 groups ie, 108 patients in the first group received high transfusion while other 89 patients were given low transfusion. It was found that the survival rate of the first group at the end of the study was 89.8% compared with 51.7% in the latter group.

Causes of death in most patients were congestive heart failure and infections respectively. Only one from the high transfusion group died in his teenage due to iron overload led to multiple organ failure. The others died before the age of ten were in low transfusion group.

We conclude that the survival rate of thalassemic patients should depend on the genotypes and genes interaction in the patients as well as environmental factors ie, general health status, mode of treatment, family's knowledge and their cooperation along with the complications of the disease and treatment.

The survival rate of thalassemic patients should be higher in the group receiving early diagnosis and proper management including combined high transfusion and iron chelation, as well as stem cell transplantation. With modern mode of therapy and better understanding of the patients and their families, the outcome would be much improved.